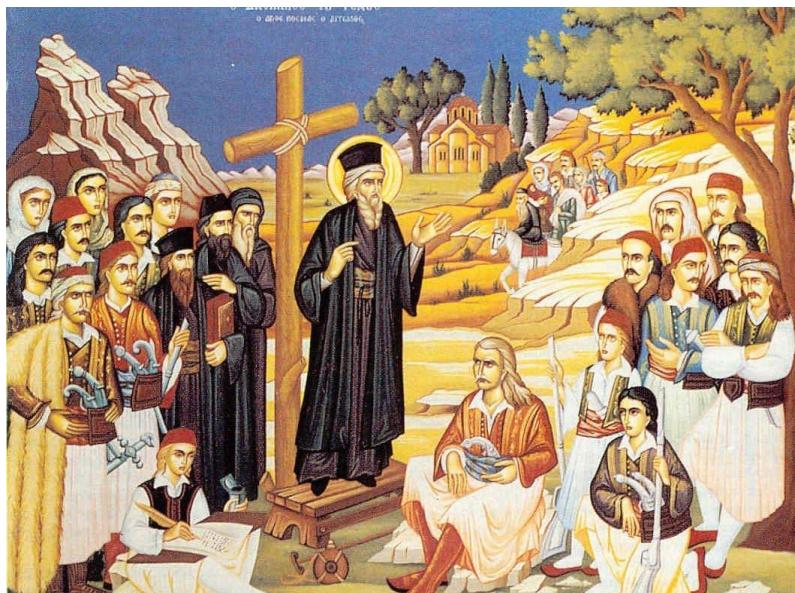

**ΤΗ ΚΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2023.
ΠΕΜΠΤΗ. ΙΒ' Εβδομάδα ΜΑΤΘΑΙΟΥ.**

„Ηχος β'.

**Μνήμη τοῦ ἀγίου ἐνδόξου
Ιερομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Κοσμᾶ
τοῦ Αἰτωλοῦ, ἀθλήσαντος δι' ἀγχόνης
κατὰ τὸ ἔτος 1779, τοῦ Ἅγιου
Ιερομάρτυρος Εύτυχοῦς, μαθητοῦ τοῦ
Ἄγιου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ τῆς
ἀνακομιδῆς τοῦ σεπτοῦ Λειψάνου τοῦ
ἐν Ἅγιοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου,
Άρχιεπισκόπου Αίγινης καὶ τῆς τούτου
ἐκ Στροφάδων εἰς Ζάκυνθον ἐπανόδου.**

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

**Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε
ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα,
ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω**

ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον,
ἔκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν·
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.

ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ

φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
ἀναβαίνουσιν ὅρη καὶ καταβαίνουσι
πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας
αὐτά·

ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
ὁ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ
μέσον τῶν ὄρέων διελεύσονται ὕδατα·
ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·
ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
δώσουσι φωνήν.

ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ
καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ
γῆ.

ὁ ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
καὶ οἶνος εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ
ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ
ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.

ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος
ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ

διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
δρυμοῦ.

σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ
ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ
εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
ἔξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως
ἐσπέρας.

ώς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ
γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
εὔρυχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὡν οὐκ ἔστιν
ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον.

δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος.

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον
ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν
αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

ἔξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς.

ἵτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις

αύτοῦ·

ό ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρεων καὶ
καπνίζονται.

ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, Ψαλῶ τῷ
Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω·
ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ
εὔφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ ἥλιοι ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου
σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἔκκλησιῶν, καὶ τῆς

τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
“Εθνους, πάσης Άρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ

καιρῶν είρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αύτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

- Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ὁ β' χορός

- Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἐλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

“Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὔδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἔχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἄκούσονται τὰ ὥρματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστᾶ αὐτῶν

παρὰ τὸν ἄδην.

“Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὄφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἵς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἔως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἄπωλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἴπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἔκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὡτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Τίχος δ'. Ο ἐξ·Υψίστου κληθείς.

Ο Ἀποστόλων τὸν ζῆλον κεκτημένος, ὅτε φῶς οὐράνιον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, δι’ ἀρετῆς τελειότητα, κατασκηνῶσαν, χάριτος θείας πλήρη σε ἔδειξε, τότε ὡς πολύφωτος ἥλιος ἔλαμψας, ἐξ·Ορους Ἀθω καὶ ηὕγασας, πάσῃ Ἑλλάδι, Εὐαγγελίου τὸ θεῖον κήρυγμα, βίου ἀμέμπτου τὴν λαμπρότητα, ἀναφαίνων Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε, ὑποθήκαις ἀγίαις, καὶ ἡθῶν τῇ καθαρότητι.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τίχος πλ. β' Τίχος ὁ αὐτός. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Αίτωλίας τὸ βλάστημα, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, καὶ σοφὸν διδάσκαλον θείω

Πνεύματι, Εὐαγγελίου τὸν κήρυκα, καὶ
βίου σεμνότητος, φυτοκόμον ἀληθῆ, τὸν
τῷ λόγῳ ἐκτίλλοντα, τὰ ζιζάνια, καὶ
ψυχὰς γεωργοῦντα θείᾳ φόβῳ,
μακαρίσωμεν ἀξίως, Κοσμᾶν τὸν μέγαν
φιλέορτοι.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωῖας μέχρι¹
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωῖας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Καὶ ἐν Ἀθῷ διέπρεψας, καὶ ἐν πόλει τοῦ
Βύζαντος, διδαχαῖς καὶ πράξει θείας
πίστεως, Μακεδονίαν δὲ Ἀγιε, καὶ
Ἡπειρον ἄπασαν, δρόμῳ Ἀποστολικῷ,
καὶ τὰς νήσους διέτρεξας, πόνοις πλείοσι,
πρὸς ἀγάπην τὴν θείαν διεγείρων, καὶ
τὴν κτῆσιν τῶν κρειττόνων, Κοσμᾶ
πιστῶν τὰ συστήματα.

Στίχ. "Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὔτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ως ὁ Παῦλος ὁ ἐνθεος, τὸ Χριστοῦ
Εὐαγγέλιον, πανταχοῦ ἐκήρυξας
ἰερώτατε, ἐκ Βυζαντίου ἀρξάμενος,
δυνάμει τοῦ Πνεύματος, μέχρι δὲ
Ιλλυρικοῦ, γεγονὼς πλείστους ἔσωσας,
τοῖς σοῖς σκάμμασι, καὶ ἀγχόνῃ τὸν
δρόμον σου τελέσας, μαρτυρίω
ἐκοσμήθης, Πάτερ Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε.

Ψαλμὸς 116

Στίχ. Αίνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
έπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

**Στιχηρό τοῦ Ἅγιου Ἱερομάρτυρος. Ἡχος
πλ. δ' Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος**

Μάρτυς Εύτυχῆ μακάριε, μαθητευθεὶς
ἰερῶς, τῷ τοῦ Λόγου σεπτῷ μαθητῇ,
Θεολόγω κήρυκι, πρὸς αὐτοῦ πᾶσαν
μύησιν, ιερωτάτην ἥδη μεμύησαι, καὶ
φῶς ὡράθης, φωτίζων χάριτι, πᾶσαν
διάνοιαν, ταῖς θεολογίαις σου ταῖς
ιεραῖς· ὅθεν τὴν ἀγίαν σου, μνήμην
γεραίρομεν.

Στίχ. Ὁτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

**Στιχηρό τοῦ Ἅγιου Διονυσίου
Αιγινης. Ἡχος β'. Ὁτε ἐκ τοῦ ξύλου.**

Αἶνον, τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, σύμφωνον
βροτοῖς μεταθέσει, σοῦ σκήνους ἄγουσι,
νῆσος Ζακυνθίων δέ, ἀγαλλομένη βοᾷ·
ἥκε νῦν ὁ προστάτης μου, προθύμῳ
καρδίᾳ, δεῦτε ἀσπασώμεθα τὸν
καταυγάσαντα, πόλον, τῇ ἀνόδῳ τῇ θείᾳ,
πνεύματος, καὶ γῆν τῶν θαυμάτων,
εὔπρεπῶς κρουνοῖς περιανθήσαντα.

Δόξα... Δοξαστικὸν Ἡχος πλ. β'
**Σήμερον λαμπρῶς ἀνέτειλεν, ἡ τοῦ
Ισαποστόλου Κοσμᾶ πανήγυρις, τὴν
Ἐκκλησίαν λαμπρύνουσα· δεῦτε οὖν, οἱ
τῇ διδασκαλίᾳ αὐτοῦ ἐπόμενοι, πρὸς
αὐτὸν βοήσωμεν· χαίροις ὁ τῷ θείᾳ φωτὶ**

καταυγασθείς, καὶ τῆς εύσεβείας τὸν λόγον τρανώσας, ἐν τῇ διθείσῃ σοι χάριτι· χαίροις τῶν Ἀποστόλων μιμητής, ὡς τοῦ ζήλου ἔμπλεως, καὶ τοῖς δρόμοις ὁμότροπος· χαίροις τῆς Αἰτωλίας βλαστός, τοῦ Ἅγιωνύμου Ὄρους καύχημα, καὶ πάσης Ἐκκλησίας κόσμος θεῖος. Ἄλλ' ὅ Μαρτύρων σύναθλε, Ἱερομάρτυρς σοφέ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε;
 τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Γίὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου

δύσιν, ίδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας Ἡχος πλ. α'

Ο Θεός, ἐν τῷ ὀνόματι σου σῶσόν με,
καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Ο Θεός, ἐν τῷ ὀνόματι σου σῶσόν με, καὶ
ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.
Στίχ. Ο Θεὸς εἰσάκουσον τῆς
προσευχῆς μου. ἐνώτισαι τὰ ρήματα τοῦ
στόματός μου.

Ο Θεός, ἐν τῷ ὀνόματι σου σῶσόν με, καὶ
ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (ι' 7, γ' 13-16, ἔκλογή).

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ
εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ.
Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν,
καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον
γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ
ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι
λίθων πολυτελῶν· εὕγνωστός ἐστι πᾶσι
τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ
ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος
αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ
καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν,

άκούσατέ μου, ὡς τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ·
 καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς
 ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου,
 ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις
 παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς,
 καὶ προϊέμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς
 ἀνθρώπων. "Οτι ἐγὼ ἡ σοφία
 κατεσκεύασα βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ
 ἔννοιαν ἐγὼ ἀπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ
 καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ
 ἰσχύς. Ἔγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ
 δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν.
 Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ
 δὲ ἀπαίδευτοι ἐνθεσθε καρδίαν.
 Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ
 ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὄρθα. "Οτι
 ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου,
 ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη
 ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ
 ρήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν
 αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες.
 Πάντα εύθέα ἔστι τοῖς νοοῦσι, καὶ ὄρθα
 τοῖς εὔρισκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ
 ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς
 ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη
 συνήχθησαν ἄμα, καὶ συναχθήσονται
 ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα

ἐν αύτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ
ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς
μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν,
καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι
μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός,
καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ
πιστεύσητε καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγώ είμι.
”Εμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός,
καὶ μετ’ ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγώ είμι ὁ Θεός,
καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῷζων. Ἐγὼ
ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὡνείδισα, καὶ οὐκ
ἥν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Υμεῖς ἐμοὶ
μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ’
ἀρχῆς ἐγώ είμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν
χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ
τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος
ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἄγιος
Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (γ' 1-9).

**Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ
ἄψηται αὐτῶν βάσανος.** ”Ἐδοξαν ἐν
όφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ
ἔλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξιδος αὐτῶν, καὶ ἡ
ἀφ’ ἡμῶν πορεία σύντριψμα· οἱ δέ εἰσιν
ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων
ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν
ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα
παιδευθέντες, μεγάλα
εὔεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπείρασεν

αύτούς, καὶ εὗρεν αύτοὺς ἀξίους ἐαυτοῦ.
 Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν
 αύτούς, καὶ ὡς ὄλοκάρπωμα θυσίας
 προσεδέξατο αύτούς. Καὶ ἐν καιρῷ
 ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς
 σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται.
 Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν,
 καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς
 αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ’ αὐτὸν
 συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν
 ἀγάπῃ προσμένουσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ
 ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, **καὶ ἐπισκοπὴ**
ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Ο διάκονος:

- **Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς** καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **·Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων,

ιεροδιακόνων καὶ μοναχῶν , καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**

• "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων
τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (**κώμη, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

• "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

• "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν
καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν
τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ
περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ

τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ό Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:
Ἀμήν.

**Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.**

**Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.**

**Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.**

**Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**

- **Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **"Αγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου**

Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

• **Σοὶ Κύριε.**

"Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ύπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

'Ο Χορός: Άμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς
καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ
φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ
δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ
αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἔξ
ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς
διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν
παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν
νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης
ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ

διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
πονηρῶν.

**Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εύλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Εἰς τὴν Λιτήν. Ἰδιόμελα. Ἡχος α'.
Ἄγαλλου ἐν Κυρίῳ, ἡ Ἐκκλησία τοῦ
Χριστοῦ, μετὰ τοὺς θείους Ἀποστόλους,
νυμφαγωγὸν θεῖον κτησαμένη καὶ
διδάσκαλον ἐνθεον, καὶ στόμα
θεόσιον, Κοσμᾶν τὸν Ἰσαπόστολον·
Εὐαγγελίου γὰρ τὸν λόγον, σοφῶς
ἐκήρυξε, καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρδίας,
θείῳ φόβῳ ἐρρύθμισε· καὶ μαρτυρικῷ
τέλει δοξάσας τὸν Χριστόν, τῆς αἰωνίου
δόξης ἡξίωται, Ἀποστόλων καὶ
Μαρτύρων συνὼν χορείαις· μεθ' ᾧν καὶ
πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἡχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.**

Χαίροις τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, ὡς
ἀληθῶς ὁ μιμητὴς καὶ ὅμότροπος· αὐτῶν
γὰρ τὸν ζῆλον Πάτερ, ἀναλαβὼν Ἱερῶς,
τοῦ Εὐαγγελίου κῆρυξ ἐνθεος, καὶ στόμα
θεόφθογγον, ἔχρημάτισας "Οσιε, τοῖς ἐν

δουλεία, χαλεπή κινδυνεύουσιν, ὡν
διέπλασας, τῶν ἡθῶν τὴν κατάστασιν,
λόγω διδασκαλίας σου, καὶ πλείστοις ἐν
θαύμασι, τούτων τὸν νοῦν ἐδραίωσας,
τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως, Κοσμᾶ θεηγόρε·
διὰ τοῦτο τὴν ἀγίαν, τελοῦμεν μνήμην
σου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ
φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς
οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτοῦ.

Χαίροις τῆς ἐπιπνοίας Θεοῦ, ὅργανον
θεῖον καὶ δοχεῖον πολύτιμον· ἐλλάμψεως
γὰρ τῆς θείας, δι' ἐναρέτου ζωῆς, ὡς
Μωυσῆς ἐν "Ορει κατετρύφησας·
ἐντεῦθεν ἔξέδραμες· ὡς Ἀπόστολος
ἐνθεος, πᾶσι κηρύττων, εὔσεβείας τὰ
δόγματα, καὶ μετάνοιαν, τοῖς πιστοῖς
ὑφηγούμενος· ὅθεν τῷ σῷ κηρύγματι, ἡ
"Ηπειρος ἄπασα, Μακεδονία καὶ νῆσοι,
θεοπρεπῶς ἐκπαιδεύθησαν, Χριστὸν
ἀνυμνοῦσαι, τὸν δοξάσαντα Κοσμᾶ σε,
δόξη τῇ κρείττονι.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγιοις
αὐτοῦ.

Χαίροις τῆς Αἰτωλίας βλαστός, τῆς
Ἐκκλησίας θεοφόρος διδάσκαλος, τὸ
στόμα τῆς εὔσεβείας, τῶν ἐσφαλμένων
ἡθῶν, ἀμφίστομον ξίφος θείω Πνεύματι,
Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε, ὑποφῆτα τῆς
χάριτος, ὁ τῷ σῷ λόγῳ, ἐκ βυθοῦ
ματαιότητος, πλείστους Ἅγιε, ὁδηγήσας

πρὸς Κύριον· πᾶσι γὰρ παρατέθηκας, τὰ
θεῖα διδάγματα, τοῖς ἐν ἀγνοίᾳ τῆς
πλάνης, χειμαζομένοις τὸ πρότερον,
Χριστὸν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
δοθῆναι, τὸ θεῖον ἔλεος.

Δόξα ... Ἡχος πλ. δ'.

Τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, τῶν πιστῶν
νεουργήσας τὰς ψυχάς, υἱοὺς φωτὸς
ἀνέδειξας, καὶ σκεύη τίμια Κυρίω, τοὺς
δουλωθέντας τῷ ἀλάστορι, Κοσμᾶ
Θεόσοφε· καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον,
Ἀποστολικῶς αὐξήσας, μαρτυρικῶς
ἐδόξασας, τὰ σὰ θεόφθογγα χείλη· καὶ
νῦν τῆς ἄνω δόξης κατατρυφῶν,
ἀπαύστως ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν
δούλων σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὅ
ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (**έκ γ'**).

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ιλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ώς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί
τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Απολυτίκιον τοῦ Ἅγιου Ιερομάρτυρος
Ἡχος δ'.**

**Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων
διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος,
τὴν πρᾶξιν εὗρες Θεόπνευστε, εἰς**

θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον
τῆς ἀληθείας ὁρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει
ἐνήθλησας μέχρις αἷματος, Ἱερομάρτυς
Εύτυχῆ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Απολυτίκιο Αγίου Διονυσίου Αιγίνης
του εκ Ζακύνθου Ἡχος α'. Τοῦ λίθου
σφραγισθέντος.**

«Τῆς Ζακύνθου τὸν γόνον καί Αἰγίνης
τὸν πρόεδρον, τὸν φρουρόν τῆς Μονῆς
τῶν Στροφάδων, Διονύσιον ἄπαντες,
τιμήσωμεν συμφώνως οἱ πιστοί, βοῶντες
πρός αὐτόν εἴλικρινῶς. Σαῖς λιταῖς τούς
τὴν σήν μνήμην ἐπιτελοῦντας, σῶσον καί
βοώντας σοί, δόξα τῷ σέ δοξάσαντι
Χριστῷ, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα
τῷ δωρησαμένῳ σέ ἡμίν,
πρέσβυν ἀκοίμητον».

Άπολυτίκιον. Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.
Θείας πίστεως, διδασκαλίᾳ,
κατεκόσμησας, τὴν Ἑκκλησίαν, ζηλωτὴς
τῶν Ἀποστόλων γενόμενος· καὶ
κατασπείρας τὰ θεῖα διδάγματα,
μαρτυρικῶς τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας. Κοσμᾶ
ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.
ἰάματα.

**Δόξα ... "Ετερον. Ἡχος α'. Τῆς ἐρήμου
πολίτης.**

Αίτωλίας τὸν γόνον, Ἀποστόλων τὸν
σύμπονον, Φιλοθέου Μάνδρας τὸ κλέος,

καὶ τοῦ Ἀθω τὸ σέμνωμα, Κοσμᾶν τὸν
 Ἰσαπόστολον πιστοί, ὡς κήρυκα τῆς
 πίστεως σοφόν, καὶ ὡς μέγαν εὔσεβείας
 ὑφηγητήν, τιμήσωμεν κραυγάζοντες.
 Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἴσχύν, δόξα τῷ σὲ
 στεφανώσαντι, **δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ**
σοῦ, πᾶσιν

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι, Παρθένε
 τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν
 ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ,
 ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ· ἐδείχθης
 πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν
 Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ·
 δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· **δόξα τῷ**
ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου
σου.

Ο διάκονος:

- **Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς**
 καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - **Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν**
 πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον
 καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - **Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα**
 ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**

- "Ετι δεόμεθα ύπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
- "Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
- "Ετι δεόμεθα ύπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμῃ, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- "Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας ταύτης, καὶ ύπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- "Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ύπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

**“Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

‘Ο Άναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό ὅν εὔλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

**‘Ο Άναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἑκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων. Ἄμην.**

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

**‘Ο Άναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν**

**Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὅντως Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.**

**ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.**

**Ο Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἄγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην. Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἀγιε εὐλόγησον.**

**ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων,
ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων·
ἴκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,
προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ
πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ
ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ
ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων,
ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος.**

**Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
έλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ἄμην.

**ΤΗ ΚΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2023.**
ΠΕΜΠΤΗ. ΙΒ' Εβδομάδα ΜΑΤΘΑΙΟΥ.
„Ηχος β'.
Μνήμη τοῦ ἀγίου ἐνδόξου
Ιερομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Κοσμᾶ
τοῦ Αίτωλοῦ, ἀθλήσαντος δι' ἀγχόνης
κατὰ τὸ ἔτος 1779, τοῦ Ἅγιου
Ιερομάρτυρος Εύτυχοῦ, μαθητοῦ τοῦ
Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ τῆς
ἀνακομιδῆς τοῦ σεπτοῦ Λειψάνου τοῦ
ἐν Ἅγιοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου,
Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης καὶ τῆς τούτου
ἐκ Στροφάδων εἰς Ζάκυνθον ἐπανόδου.

ΟΡΘΡΟΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

**Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρός τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ
σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Ἄμήν.

**“Ἄγιος ὁ Θεός, “Ἄγιος Ἰσχυρός, “Ἄγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**)
Δόξα... Καὶ νῦν ...**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ίλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

άλλα ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα ...

**Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
εὕφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον
είρηνης, ἀήττητον τρόπαιον.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
όρθιοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
έκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει**

αύτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὔλογημένη.

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἔλέησον.**

**Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον. Κύριε,
ἔλέησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
όρθιδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον. Κύριε,
ἔλέησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν,, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον. Κύριε,
ἔλέησον.**

"Οτι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

**Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.
Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμην.

**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ (ἘΚ γ').**

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (**ἘΚ
β'**).

Ψαλμὸς 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·
πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα
μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρους ἀγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην,
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.
οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ
τῶν κύκλων συνεπιτιθεμένων μοι.
ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι
σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἔχθραίνοντάς
μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
συνέτριψας.
τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου

Ψαλμὸς 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ
τῇ ὄργῃ σου παιδεύσης με.

ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου·
οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὄργῆς σου, οὐκ ἔστιν
εἰρήνη ἐν τοῖς ὄστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ¹
ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
ἔταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφην ἕως
τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ
σαρκὶ μου·

ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα,
ώρυσόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία
μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὄφθαλμῶν
μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ
ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ
ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·

καὶ ἔξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν
μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
ἔλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

ἐγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἥκουον καὶ ὥσει
ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ
ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ ἐλεγμούς.

ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· σὺ εἰκακούσῃ,
Κύριε ὁ Θεός μου.

ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί
μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ'
ἐμὲ ἐμεγαλορρήμόνησαν.

ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ
ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἐστι
διαπαντός.

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ
μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται
ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ
μισοῦντές με ἀδίκως·

οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον
ἀγαθωσύνην.

μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου,
μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύ.
ιε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς
σωτηρίας μου

Ψαλμὸς 62.

Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὄρθρίζω·
ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ
σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
ἀνύδρῳ.

οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν
τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ
χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν
τῷ ὄνόματί σου ἀρῷ τὰς χεῖράς μου.
ώς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ
ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
τὸ στόμα μου.

εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς
μου, ἐν τοῖς ὅρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ
σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὡπίσω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν
μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς
γῆς·

παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας,
μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμνύων ἐν

αύτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

ἐν τοῖς ὕρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ
τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
ἔκολλήθη ἡ ψυχή μου ὄπίσω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').
Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ').
Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ
ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἥγγισε·
προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος
ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,
ῶν οὐκ ἐμνήσθης ᾔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς
χειρός σου ἀπώσθησαν.
ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ

πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
έπ' ἐμέ. (διάψαλμα).

έμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,
ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς, παρεδόθην
καὶ οὐκ ἔξεπορευόμην.

οἱ ὄφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ
πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην
τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
χεῖράς μου·

μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ
ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
ἔξομολογήσονται σοι;

μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός
σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν
γῇ ἐπιλελησμένῃ;

κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ
πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

ἰνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχήν μου,
ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
πτωχός είμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ
νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
καὶ ἔξηπορήθην.

έπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ
φοβερισμοί σου ἔξετάραξάν με,
ἐκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ ὅλην τὴν
ἡμέραν, περιέσχον με ἄμα.

έμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον
καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ
ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου

Ψαλμὸς 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ,
πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
αὐτοῦ·

εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ
ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
αὐτοῦ·

τὸν εὔιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
σου, τὸν ἴώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν
σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς·

τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς
ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα
πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ,·
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
οὐκ εὶς τέλος ὄργισθήσεται, οὐδὲ εὶς τὸν
αἰῶνα μηνιεῖ·

οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν
ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,

ὅτι κατὰ τὸ ὑψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
ἀνομίας ἡμῶν.

καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὥκτείρησε
Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
ἔμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἔξανθήσει·
ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
τόπον αὐτοῦ.

τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη
αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἤτοί μασε τὸν
θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.

εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
αὐτοῦ, δυνατοὶ ἴσχυϊ ποιοῦντες τὸν
λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
λόγων αὐτοῦ.

εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ

θέλημα αύτοῦ·
εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αύτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αύτοῦ· εύλογει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αύτοῦ
εύλογει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου·

καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου,
ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου,
ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος·

καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν
ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
χειρῶν σου ἐμελέτων.

διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

(διάψαλμα).

ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
όμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς

λάκκον.

άκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα· γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου· ἔξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον.

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὄδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἔξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

Καὶ πάλιν.

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου (**Ἐκ β'**).

τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὄδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (Ἐκ γ'**).**

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

·Ο διάκονος:

Ἐν εἱρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἑκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
“Εθνους, πάσης Ἅρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ εὔκρασίας ἀέρων,
εύφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν είρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῷ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι
Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην
αὐτούς.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου Ἱερομάρτυρος
Ἡχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων
διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος,
τὴν πρᾶξιν εὗρες Θεόπνευστε, εἰς
θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον
τῆς ἀληθείας ὁρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει
ἐνήθλησας μέχρις αἷματος, Ἱερομάρτυρς
Εύτυχῆ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Απολυτίκιο Αγίου Διονυσίου Αιγίνης
του εκ Ζακύνθου Ἡχος α'. Τοῦ λίθου
σφραγισθέντος.**

«Τῆς Ζακύνθου τόν γόνον καί Αἰγίνης
τόν πρόεδρον, τόν φρουρόν τῆς Μονῆς
τῶν Στροφάδων, Διονύσιον ἄπαντες,
τιμήσωμεν συμφώνως οἱ πιστοί, βοῶντες
πρός αὐτόν εἰλικρινῶς. Σαῖς λιταῖς τούς
τήν σήν μνήμην ἐπιτελοῦντας, σῶσον καί
βοώντας σοί, δόξα τῷ σέ δοξάσαντι
Χριστῷ, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα
τῷ δωρησαμένῳ σέ ἡμίν,
πρέσβυν ἀκοίμητον».

Άπολυτίκιον. Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως, διδασκαλίᾳ,
κατεκόσμησας, τὴν Ἑκκλησίαν, ζηλωτὴς
τῶν Ἀποστόλων γενόμενος· καὶ
κατασπείρας τὰ θεῖα διδάγματα,
μαρτυρικῶς τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας. Κοσμᾶ
ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.
ἰάματα.

**Δόξα ... "Ετερον. Ἡχος α'. Τῆς ἐρήμου
πολίτης.**

Αἴτωλίας τὸν γόνον, Ἀποστόλων τὸν
σύμπονον, Φιλοθέου Μάνδρας τὸ κλέος,
καὶ τοῦ Ἀθω τὸ σέμνωμα, Κοσμᾶν τὸν
Ἰσαπόστολον πιστοί, ὡς κήρυκα τῆς
πίστεως σοφόν, καὶ ὡς μέγαν εὔσεβείας
ύφηγητήν, τιμήσωμεν κραυγάζοντες.
Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἴσχύν, δόξα τῷ σὲ

**στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ
σοῦ, πᾶσιν**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι, Παρθένε
τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν
ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ,
ώς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ· ἐδείχθης
πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν
Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ·
δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ
ἔλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου
σου.**

**"Ετι καὶ ᾔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου**

**Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αιῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ὕχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Ως ἔλαβες σοφέ, οὐρανόθεν τὴν χάριν,
ἔξῆλθες ἐν σπουδῇ, ἐκ τοῦ Ἀθω
κηρύττων, ὡς ἄλλος Ἀπόστολος,
εὔσεβείας διδάγματα. "Οθεν σήμερον,
τὴν φωτοφόρον σου μνήμην,
έορτάζοντες, τοὺς σοὺς ἀγῶνας τιμῶμεν,
Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε.

Θεοτοκίον.

Κυήσασα σαρκί, τὸν Ὑπέρθεον Λόγον,
ἀτρέπτως ὑπὲρ νοῦν, διὰ πλῆθος ἐλέους,
ἡφάνισας Πανάχραντε, τὴν ἀρὰν τῆς
Προμήτορος, καὶ ἐπήγασας, τὴν εὐλογίαν
τῷ κόσμῳ· ὅθεν Δέσποινα, ὡς σωτηρίας
σε πύλην, συμφώνως δοξάζομεν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ὕχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης ἐκφάντωρ, καὶ
εὔσεβείας ἀληθῆς φυτοκόμος, τοῖς τῆς
δουλείας χρόνοις ὥφθης ἔνδοξε· πᾶσι
γὰρ διέσπειρας, τὸν τῆς πίστεως λόγον,
ἥθη δὲ ἐκάθηρας, καὶ ψυχῶν
καταστάσεις, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἴθυνας

Κοσμᾶ, πρὸς ἀληθείας, ὁδὸν τὴν
σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Ἄνερμηνεύτως Θεοτόκε τεκοῦσα, τὸν
πᾶσι Κόρη τὴν ζωὴν χορηγοῦντα, καὶ
μετὰ τόκον μείνασα πανάφθορος, πάσης
φθορᾶς λύτρωσαι, τὴν ῥυπῶσαν ψυχήν
μου, καὶ τὸν νοῦν μου τείχισον,
οὐρανίαις ἐννοίαις, ἵνα σωφρόνως ζήσας
ἐπὶ γῆς, τῆς αἰωνίου, ζωῆς ὄφθῶ
μέτοχος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἡχος
δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν θείαν ἐπίπνοιαν, τοῦ Παρακλήτου
σοφέ, ὑψόθεν δεξάμενος, τῇ καθαρᾷ σου
ψυχῇ, ὡς ἄλλοι Ἀπόστολος, πόλεις τε καὶ
χωρία, τῆς Ἑλλάδος διῆλθες, ἅπασι
καταγγέλλων, σωτηρίας τὸν λόγον, καὶ
ἡθλησας νομίμως, Κοσμᾶ θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἀφράστως κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ
παντός, διέσωσας Ἀχραντε, ἐκ τῆς
ἀρχαίας ἀρᾶς, τοὺς πίστει δοξάζοντας,
χείλεσι καὶ καρδίᾳ, τὸν σὸν ἄρρητον
τόκον, Δέσποινα Θεοτόκε, ἰλαστήριον
κόσμου· διὸ κάμοὶ παράσχου, τὴν θείαν
σου ἀντίληψιν.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ'
"Ἡχου.

**Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτήρ μου.**

**Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη,
ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ
μου.**

**Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ
Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι.**

**Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ
Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι.**

Δόξα ...

**Ἄγιῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ
τριαδικῇ Μονάδι ιεροκρυφίως.**

Καὶ νῦν ...

**Ἄγιῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος
ρέϊθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν
πρὸς ζωογονίαν.**

Προκείμενον Ἡχος δ'.

**Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης
τὰ ρήματα αὐτοῦ.**

**Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης
τὰ ρήματα αὐτοῦ.**

**Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγίοις
αὐτοῦ.**

Είς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης
τὰ ρήματα αὐτοῦ.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

“Οτι”Ἄγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἀγίοις
ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (**ἐκ γ'**).

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (**γ'**).

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ματθαῖον** ἀγίου
Εὐαγγελίου ...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ι' 16 –
22 (Τετάρτη τῆς γ' Ἐβδομάδος
Ματθαίου).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἔαυτοῦ
Μαθηταῖς· **16** Ιδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς

ώς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ώς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ώς αἱ πιεριστεραί. ¹⁷προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς· ¹⁸καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἔνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. ¹⁹ὅταν δὲ παραδῶσωσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσητε· ²⁰οὐ γὰρ ὑμεῖς ἔστε οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. ²¹παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς· ²²καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι
διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς
ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.
- ἵδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
μου.
- ἵδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἐδήλωσάς μοι.
- ραντιεῖς με ὕσσωπῷ, καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὔφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὄστέα
τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας
μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ
Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν
τοῖς ἐγκάτοις μου.
- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ
στήριξόν με.

- διδάξω ἀνόμους τὰς ὄδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς
τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ
γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εὶς ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·
όλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.
- Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα
συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἔξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου
τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη
Ἰερουσαλήμ·
- τότε εὔδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
όλοκαυτώματα·
- τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρί ..

**Ταῖς τοῦ διδασκάλου, πρεσβείαις,
Ἐλεῆμον, ἔξαλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν
έγκλημάτων.**

Καὶ νῦν ...

**Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις,
Ἐλεῆμον, ἔξαλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν
έγκλημάτων.**

Ίδιόμελον. Ἡχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.

Διδασκαλίας τῷ φωτί, ὡς ἥλιος
ἀνατείλας, ἐν χρόνοις δουλείας ζοφερᾶς,
εύσεβείας αἴγλην παρέσχες, ταῖς
καρδίαις τῶν πιστῶν, ἀμαυρωθείσαις
ἀπάτῃ τῆς πλάνης· στόμα γὰρ θεῖον
ῶφθης, καὶ ἔργον Εὐαγγελιστοῦ
ἀνεδέξω, ἐν περιουσίᾳ σοφίας
κρείττονος, καὶ γνώσει θειοτέρα. Ἄλλ' Ὡ
Ἰσαπόστολε Κοσμᾶ, τῷ Ζωοδότῃ Λόγῳ
πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου ...
Κύριε, ἐλέησον (ιβ').
Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς ...

Οἱ Κανόνες.
Ο Κανὼν τοῦ Ἅγιου Ιερομάρτυρος, οὗ ἡ
Ἀκροστιχίς. Τὴν Εὔτυχοῦς μέλψωμεν
ἐνθεον χάριν. Ἰωσήφ. Ὁδὴ α' Ἡχος πλ.
δ' Ἀρματηλάτην Φαραὼ.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Τῶν Ἀποστόλων καὶ μαρτύρων
σύσκηνος, ἀποδεικνύμενος, καὶ θεϊκῆς
αἴγλης, πάντοτε πληρούμενος, τοὺς τὴν
σεπτήν σου σήμερον, ἐορτὴν

έκτελοῦντας, φωτὸς μετόχους ἀνάδειξον,
μάρτυς Εύτυχῆ ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ἡγαπημένῳ μαθητῇ μακάριε,
μαθητευθεὶς εὔσεβῶς, καὶ τοὺς αὐτοῦ
τρόπους, ἄγαν μιμησάμενος, τὸν Κύριον
ἡγάπησας, τοὺς αὐτοῦ θείους νόμους,
πληρώσας καὶ τὰ παθήματα, τούτου
Εύτυχῆ μιμησάμενος.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Νόμῳ τῷ θείᾳ εὔσεβῶς πειθόμενος,
σάρκα ἐνέκρωσας, ἀσκητικοῖς πόνοις,
κόσμου μακρυνόμενος, καὶ ὅρεσιν
ἀοίδιμε, διαιτώμενος μάρτυς, καὶ τὴν
ψυχὴν καθαιρόμενος, καὶ θεοειδὴς
γνωριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ Παρθένε τὴν ἐλπίδα τίθημι, τῆς
σωτηρίας μου, ἀμαρτιῶν ρύπου, ὅλον με
ἀπόπλυνον, καὶ καθαρὸν ἀπέργασαι, τῷ

Υἱῷ σου ἀρίστως, εὔαρεστοῦντα καὶ
πράττοντα, τούτου τὸ πανάγιον θέλημα.

Ο Κανὼν τοῦ Ἅγιου. Ὡδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Τετολμηκῶς στέψαι σοῦ σκήνους
ἄσμασι, θείαν ἐπάνοδον, καὶ ἄμουσος

ὅλος, ὑπάρχων καὶ ἄναγνος, λόγον
σοφίας δώρησαι, Διονύσιε Πάτερ ἐμοί τε
καὶ καθαρότητος, ὅπιστις ἐπαξίως ὑμνήσω
σε.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Μετ' εὐφροσύνης ὑποδέχου σήμερον
Ζακύνθου σύλλογε, ἀγλαὸν σὸν γόνον,
ἥκει γὰρ ἐφέστιος, τοῖς πᾶσι τὰ
χαρίσματα, διανέμων πλουσίως,
ἐμφορηθέντες οὖν κράξωμεν· αἶνός σοι
τρισμάκαρ Διονύσιε.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ἀρχὴ σοφίας τὸ φοβεῖσθαι Κύριον ὁ
Σολομὼν στοιχειοῦ, ἦνπερ νηπιόθεν, ὡς
ἐνστερνισάμενος, ἔξω κόσμου γεγένησαι,
καὶ νηστείαις σχολάζων, καὶ κακουχίαις
κεκλήρωσαι, πόλιν τὴν οὐράνιον ἔνδοξε.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

“Ωσπερ ἥλιας ποταμοῦ ἐξήρανας φορὰν
ῥευμάτων σοφέ, καὶ ποσὶν ἀβρόχοις,
ῶδευσας καὶ ὕδατος, ψεκάς σου οὐ
καθήψατο, οὕτω γὰρ καὶ ἡ φύσις,
ἀψύχων οἶδεν αἰδεῖσθαι σου, βίον τὸν
ἰσάγγελον”Οσιε.

Θεοτοκίον.

‘Υμνῆσαι ἦνπερ εὐλογοῦσι τάγματα τὰ
ἐπουράνια, οὐκ ἔστι μοι θέμις, ἀλλ’ ὡς
ὑπάρξασα, ἐλέους ἡ γεννήτρια, σύγγνωθί

μοι Παρθένε, τολμήματος καὶ παράσχου μοι, τῶν πλημμελημάτων μου ἄφεσιν.

Κανόνας τοῦ Ἅγίου.

Στίχ. "Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καταύγασον Κύριε, τὴν σκοτισθεῖσαν καρδίαν μου, φωτὶ τῆς σῆς χάριτος, ὅπως ὑμνήσω Χριστέ, θείοις ἄσμασι, Κοσμᾶν τὸν θεηγόρον, τὸν πᾶσι κηρύξαντα, λόγον τὸν ἔνθεον.

Στίχ. "Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

὾ κῆρυξ ὁ ἔνθεος, Εὐαγγελίου τῆς χάριτος, ἡ σάλπιγξ ἡ εὕσημος, τῶν Ἱερῶν διδαχῶν, ἀνυμνείσθω μοι, Κοσμᾶς ὁ θεηγόρος, τὸ στόμα τὸ πάνσοφον, βίου σεμνότητος.

Δόξα Πατρί.....

Σοφίᾳ τοῦ Πνεύματος, καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, φωστὴρ ὥσπερ μέγιστος, ἐξ Ἀθω ἔλαμψας, καὶ ἐπύρσευσας, τῶν διδαχῶν ἀκτῖσι, Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε, Ἑλλάδα ἄπασαν.

Καὶ νῦν

Μὴ φλέξας τὴν μήτραν σου, πυρὶ Ἄγνη τῆς Θεότητος, ὁ Λόγος ὁ ἄναρχος, ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ σεσάρκωται, ἐκ σοῦ ἀνερμηνεύτως· **διὸ Θεοτόκον σε πάντες κηρύττομεν.**

**Κανών α', Ωδὴ γ', τοῦ Ἅγίου
Ἱερομάρτυρος Ἡχος πλ. δ' Ὁ στερεώσας
κατ' ἀρχὰς.**

Στίχ. "Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

"Υπεραστράπτοντα φωτί, κηρύγματος
τοῦ πανσόφου, ὥσπερ ἥλιον εύράμενος
Παῦλον, συμπεπόρευσαι αὐτῷ, ἀστήρ
καθάπερ μέγιστος, φωταγωγῶν καρδίας,
μάκαρ θεόφρον ἐν Πνεύματι.

Στίχ. "Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Τῶν Θεολόγων ἡ κρηπίς, τῶν Μαθητῶν ἡ
ἀκρότης, Ἰωάννης ὁ στερέμνιος φίλος,
τοῦ Σωτῆρος ἀπὸ γῆς, ἐνθέως
μεθιστάμενος, σοὶ τοῦ Θεοῦ τὴν ποίμνην,
μάκαρ ποιμαίνειν παρέθετο.

Στίχ. "Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

"Υπερκαλλής καὶ φωταυγής, καὶ πλήρης
Πνεύματος θείου, τῷ δικάζοντι ἀνόμως
παρέστης, διελέγχων τὴν αὐτοῦ,
δυσσέβειαν πανόλβιε, καὶ τοῦ Χριστοῦ
τὴν θείαν, ὄμολογῶν ἐνανθρώπησιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ μόνη τὴν χαράν, ἀνερμηνεύτως
τεκοῦσα, χαῖρε ἄρμα καὶ νεφέλη τοῦ
Λόγου, χαῖρε θρόνε τοῦ Θεοῦ, Παρθένε
ἀπειρόγαμε, χαῖρε Ὄσίων δόξα, **χαῖρε**
μαρτύρων στεφάνωμα.

**‘Ο Κανὼν τοῦ Ἅγιου. Ὡδὴ γ’. ‘Ο
στερεώσας κατ’ ἀρχάς.**

Στίχ. “Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Λόγοις ἐπόμενος Χριστοῦ, καὶ ἵχνη τῶν
προσταγμάτων, ἀνιχνεύων τῶν Αὐτοῦ
ανηνέχθης, εἰς ἀκρώρειαν σοφέ,
ἀγιωσύνης ἔνθεντοι, τῆς ἀφθαρσίας
στέφει, ἐστέψατο Διονύσιε.

Στίχ. “Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Δέμας ἀρᾶς ἀφορισμοῦ, γυναίου εἰς
κόνιν Πάτερ, διαλύσας σαῖς δεήσεσι
θείαις, καὶ τὴν πλάνην διορθῶν τῶν
ἰχθυοβόλων ἥλεγξας, θαύματι
παραδόξου, σῆς ἄγρας ὡς Διονύσιε.

Στίχ. “Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Σκεῦος ὄρῶν σε ἐκλογῆς, ὁ τὰς καρδίας
ἐτάζων, ἐπὶ θρόνου τῆς Αἰγίνης σὲ ἕρεν,
ἥν ἀρδεύσας διδαχαῖς, ἐξήνθησε τὸν
πέπειρον, καρπὸν ἀγιωσύνης
ἱεροφάντορ Διονύσιε.

Στίχ. “Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ωδὰς ἐπάγει σοὶ πατρίς, παννυχίους
τρισμάκαρ, γηθομένη τεραστίοις σου
ῶνπερ, ὃσημέραι δαψιλῶς, κατατρυφᾶ
γεραίρουσα, ἐπάνοδον σοῦ σκήνους, τοῦ
σεβασμίου πανένδοξε.

Στίχ. "Αγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ἐκ φωτοδότιδος πηγή, τῆς ἀπροσίτου
Τριάδος, φωτισμὸν σωτηριώδη ἐλκύσας,
κατελάμπρυνας σαφῶς, ψυχῆς τὸ κάλλος
ἔνδοξε, ὅθεν τὸν ζόφον Πάτερ, ἐμῆς
καρδίας ἀπέλασον.

Θεοτοκίον.

Πεπωρωμένος ὄφθαλμούς, τοὺς τῆς
ψυχῆς δυσωπῶ σε, ἀποκάθαρον τῇ Σῇ
μεσιτείᾳ, καὶ ἀξίωσον ἀγνῶς, διάγειν
Παναγία μου, καὶ γὰρ ὡς Θεοῦ Μήτηρ,
ἰσχύεις πάντα ὄσα βούλοιο.

Κανόνας τοῦ Ἅγιου.

Στίχ. "Αγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ἄγάπῃ τρωθεὶς Πάτερ τῇ Θείᾳ,
ἡγάπησας ὕσπερ σεαυτόν, καὶ τὸν
πλησίον Ἅγιε, ὑπὲρ οὗ πλείστους
ἥνεγκας, κινδύνους ὡς ὄμότροπος, τῶν
Ἄποστόλων ἐν ἄπασι.

Στίχ. "Αγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Συνέσει τῇ Θείᾳ διαλάμπων, κηρύττεις
τὸν λόγον πανταχοῦ, τῆς εὔσεβείας Ὁσιε,
ὡς θεῖος Ἰσαπόστολος, καὶ τῶν πιστῶν
ἐστήριξας, τῷ Θείῳ φόβῳ τὸ φρόνημα.

Δόξα Πατρί

Ο νοῦς σου δεξάμενος ἐν Ἀθῷ, τὰς θείας
ἐλλάμψεις μυστικῶς, Κοσμᾶ

θεομακάριστε, διδάγματα σωτήρια, οἶα
κρουνὸς ἀνέβλυσεν, εἰς εὔσεβῶν
περιποίησιν.

Καὶ νῦν

Ίσχύν μοι παράσχου Θεοτόκε, πατεῖν τοῦ
έχθροῦ τὰς μηχανάς, τοῦ καθ' ἐκάστην
Πάναγνε, ὑπούλως ἐφορμῶντός μοι, καὶ
τὴν ψυχήν μου στήριξον, **τοῖς τοῦ Υἱοῦ**
σου προστάγμασι.

Καταβασία:

Ράβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου
παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ
προκρίνει τὸν Ἱερέα, τῇ στειρευούσῃ δὲ
πρώην, Ἔκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε, ξύλον
Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

‘Ο Εἱρμὸς.

«Ο στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς
οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ¹
ύδατων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ,
τῶν ἐντολῶν (τῆς Ἔκκλησίας) σου
στήριξον, ὅτι οὐκ ἐστι πλὴν σοῦ, ἄγιος
μόνε φιλάνθρωπε».

**“Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης

ήμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
 μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ²
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'. Ο ύψωθείς.

Τῶν Ζακυνθίων εύσεβῶς ἢ ὄμηγυρις,
 πανηγυρίσωμεν λαμπρῶς ἐορτάζοντες,
 ἐν ἑτησίοις ἄσμασι καὶ ὕμνοις Ἱεροῖς,
 πάνσεπτον ἐπάνοδον, τοῦ παντίμου
 λειψάνου, τοῦ ἔξανατείλαντος δίκην
 κόσμῳ ἡλίου, ὃ ἀσπασθέντες κράξωμεν
 θερμῶς· φωστήρων **χαῖρε, φωστήρ**
Διονύσιε.

‘Ο Οἶκος.

Τὴν τοῦ διδασκάλου Χριστοῦ φωνὴν
 ἐνωτισάμενος, ἥρες ἐπ’ ὅμων τὸν
 Σταυρὸν Αὔτοῦ, καὶ ἀκλινῶς ἐπορεύθης
 τὴν στενὴν καὶ τεθλιμμένην τοῦ ματαίου
 βίου ὄδόν, ἀπορρίψας ὅγκον γένους,
 πραγμάτων περιουσίαν, καὶ πᾶσαν ἄλλην
 κοσμικὴν ἡδυπάθειαν, καὶ μόνος ἐν
 ὅρεσιν ἐν καθαρῷ τῷ νοῖ, τῷ φύσει μόνω

καθαρῷ Θεῷ ὄμιλῶν, ὥφθης ἀρτιφανῆς
 ἀστήρ καὶ ζῶν καὶ μετὰ πότμον
 ἀφθαρσίᾳ δοξάσας τὸ σὸν πανσέβαστον
 σκῆνος ὁ Κύριος, ὃ ἐν γῇ, καθαρῷ
 ἔλατρευσας, ἐδωρήσατο τῇ σῇ πατρίδι
 δῶρον τιμαλφέστατον, ὃ ἀσπαζόμενοι
 σὺν πόθῳ κράζομεν θερμῶς· φωστήρων
χαῖρε, φωστὴρ Διονύσιε.

Κάθισμα Ἡχος γ' Θείας πίστεως.

Φέγγος ἥστραψας θεογνωσίας, σκότος
 ἔλυσας πολυθεῖας, μαρτυρικῶς
 ἐκτελέσας τὸν δρόμον σου, καὶ ίαμάτων
 πηγάζων χαρίσματα, τῶν προσιόντων
 καθαίρεις νοσήματα, μάρτυς ἔνδοξε,
 Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι
 ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

**Κάθισμα. Ἡχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ
 Λόγον.**

Τῆς Αἰγίνης ποιμένα τὸν ἀληθή, τῶν
 Στροφάδων κανόνα τὸν ἀσφαλῆ,
 Ζακύνθου λαμπρότατον, γόνον ὅντως καὶ
 πρύτανιν, φιλεόρτων χορεῖαι συμφώνως
 ὑμνήσωμεν, καὶ ἐν πίστει κυκλοῦντες τὴν
 λάρνακα ἄρωμεν, ὅμματα καὶ χεῖρας,
 πρὸς τὸ σκῆνος τὸ θεῖον, ὃ
 περιπτυξώμεθα, καὶ θερμῶς
 ἐκβοήσωμεν· τρισμάκαρ Διονύσιε,
 πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
 πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς

έορτάζουσιν πόθω, σοῦ λειψάνου
έπάνοδον.

**Δόξα ΠατρίΚάθισμα. Ἡχος δ'. Ταχὺ
προκατάλαβε.**

Σοφίᾳ τῶν λόγων σου, καὶ τῶν θαυμάτων
φωτί, πολλοὺς κατεφώτισας, τοὺς ἐν
νυκτὶ τῶν παθῶν, καὶ πλάνης
ύπάρχοντας· ἵχνεσι γὰρ τῶν θείων,
Ἄποστόλων βαδίσας, τούτων τὸ ἔργον
Πάτερ, ἀκριβῶς ἐμιμήσω· διό σε ἡ θεία
χάρις, Κοσμᾶ ἐθαυμάστωσε.

Καὶ νῦν

**Μυρίοις βαλλόμενοι, τῇ ἐπηρείᾳ
έχθροῦ, κινδύνοις καὶ θλίψει, καὶ
λογισμοῖς χαλεποῖς, Παρθένε πανύμνητε,
σπεύδομεν τῇ σῇ σκέπῃ, σωτηρίαν
αἰτοῦντες· λύτρωσαι Θεοτόκε, τῆς αὐτῶν
ἡμᾶς ζάλης, καὶ δίδου τῇ ζωῇ ἡμῶν,
εἰρήνην καὶ μετάνοιαν.**

**Κανών α', Ωδὴ δ', τοῦ Ἅγίου
Ιερομάρτυρος Ἡχος πλ. δ' Σύ μου
ἰσχύς, Κύριε**

“Ολω νοῖ, ἀποδημῶν πρὸς τὸν Κύριον,
οὐκ ἥσθάνου, πάντοθεν τυπτόμενος, καὶ
σπαραττόμενος χαλεπῶς, οἶα δὲ εὔῶδες,
θυμίαμα ἀξιάγαστε, ὄσμῆς τοὺς
παρεστῶτας, ἀπεπλήρωσας θείας,
ἐνεργείᾳ θεόφρον τοῦ Πνευματος.

‘Υπὸ Θεοῦ, μάρτυς θεόφρον

φρουρούμενος, ἐν φρουρᾷ τε, δέσμιος
 καθήμενος, ἄρτον οὐράνιον ὄρατῶς,
 χαίρων ὑπεδέξω, Θεοῦ σε
 παραθαρρύνοντος, τοῦ μόνου
 ἀθλοθέτου, Εύτυχῆ ἀθλοφόρε, οὗ τὸ
 πάθος τὸ θεῖον ἐζήλωσας.

Σοῦ τὸ σεπτόν, στόμα ἀνοίξας ἐν
 Πνεύματι, πρὸ βημάτων, πάνσοφε
 ιστάμενος, δικαστικῶν τὴν ἀληθινήν,
 πίστιν τῆς Τριάδος, ἐτράνωσας
 ἐμφανέστατα, εἰδώλων δὲ τὴν πλάνην,
 ἐστηλίτευσας μάκαρ, καὶ τυράννων
 ἀθέων φρονήματα.

Μετὰ πολλάς, ἄλλας αἰκίας τοῦ σώματος,
 θείω πόθῳ, μάκαρ πυρπολούμενος, τὴν
 ἔξαφθεῖσαν φλόγα πυρός, χαίρων
 ὑπεισῆλθες, ἀποτομίᾳ δικάζοντος,
 ἐφλέχθης δὲ οὐδόλως· ἡ γὰρ θεία σε
 δρόσος, Εύτυχῆ οὐρανόθεν ἐδρόσιζεν.

Θεοτοκίον

Ἐν γυναιξί, μόνη Παρθένος διέμεινας, καὶ
 πρὸ τόκου, καὶ μετὰ τὴν γέννησιν· Θεὸς
 γὰρ ἦν ὁ καινοτομῶν, φύσεις ὑπὲρ
 λόγον, ἐκ σοῦ ἀρρήτως σαρκούμενος, ὁ
 ἄνω πρὸ αἰώνων, καὶ ἐν γῇ εἰς τὰ τέλη,
 γεννηθεὶς τῶν αἰώνων Πανάμωμε.

Ωδὴ δ'. Ο καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἐν καιρῷ τῷ τῆς δουλείας, καὶ πικρᾶς
χαλεπότητος, ἀπεστάλης Πάτερ, παρὰ
τοῦ Θεοῦ Παντοκράτορος, τῶν
κλονουμένων στηρίξαι τὴν διάνοιαν, καὶ
ἐκλείποντας, λόγῳ σοφῷ ἀνασώσασθαι.

Νόμον θεῖον καταγγέλλων, ὡς
Ἄπόστολος ἐνθεος, πόλεις καὶ χωρία,
Πάτερ καὶ τὰς νήσους διέδραμες, καὶ
τοὺς ἐν σκότει παθῶν κειμένους ἔγειρας,
Κοσμᾶ ἐνδοξε, πρὸς τὴν αὔγην τὴν
σωτήριον.

Θεορρήμονί σου γλώττῃ, τὸ τῆς πίστεως
κήρυγμα, ἐν τῷ Βυζαντίῳ, Πάτερ
θεοσόφως ἐκήρυξας, Θεσσαλονίκην καὶ
Βέρροιαν δὲ ηὔγασας, Κοσμᾶ Ἀγιε, τῶν
διδαχῶν σου ταῖς χάρισι.

Θεοτοκίον.

Ἐκ γαστρός σου σαρκοφόρος, ὑπὲρ λόγον
καὶ ἔννοιαν, Δέσποινα προῆλθεν, ὁ
διδοὺς τοῖς πᾶσι τὴν ὑπαρξιν,
ἀναλλοιώτως ἀτρέπτως καὶ διέσωσε,
τοὺς δοξάζοντας, τὰ μεγαλεῖά σου
Ἄχραντε.

Καταβασία·

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Κανών α', Ωδὴ ε', τοῦ Ἅγιου
Ιερομάρτυρος Ἡχος πλ. δ' "Ινα τὶ με
ἀπώσω.

**Λόγον Θεῖον πλουτήσας, ἄπασι τοῖς
χρήζουσι μάκαρ μετέδωκας, καὶ Χριστοῦ
τὴν ποίμνην, ἵερεὺς δεδεγμένος
ἐποίμανας, νουθετῶν διδάσκων,
καθοδηγῶν πρὸς σωτηρίαν, Εὔτυχῆ
ἀθλοφόρε πολύαθλε.**

Ψυχολέτειραν πλάνην, σθένει θείου
Πνεύματος ἀποσεισάμενος, τῷ Χριστῷ
προσῆλθες, καὶ πληθὺν τούτῳ μάρτυς
προσήγαγες, σωζομένων πίστει, σοῦ ταῖς
σεπταῖς θεηγορίαις, Εὔτυχῇ ἀθλητῶν
έγκαλλώπισμα.

‘Ως ὡραῖοι οἱ πόδες σου, μακαριώτατε
τρίβον ὁδεύσαντες, μαρτυρίου θείου, καὶ
ἐν τούτῳ καλῶς βηματίσαντες, καὶ πρὸς
πλάτος μέγα, τῆς οὐρανίου βασιλείας,
καταντήσαντες μάρτυς ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον

Μητροπάρθενε Κόρη, ἡ τὸν ἀπερίληπτον
Λόγον κυήσασα, τῶν Ἀγγέλων δόξα, καὶ
δαιμόνων τὸ τραῦμα Θεόνυμφε, τὴν
ἔμὴν καρδίαν, τραυματισθεῖσαν
ἀμαρτίαις, θεραπείας ἐνθέου ἀξίωσον.

‘Ωδὴ ε’. Έξέστη τὰ σύμπαντα.

Ο μέγας διδάσκαλος, καὶ ὑποφήτης
ἐνθεος, τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης,
ζήλω τοῦ Παύλου καταφλεχθεὶς τὴν
ψυχήν, πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα διελθών,

μέχρις Ἰλλυρίας δέ, Κοσμᾶ χαίρων
ἐκήρυξας.

Νοσούσας ἵατρευσας, ψυχὰς λόγῳ τῆς
χάριτος, καὶ τὰς τῶν σωμάτων ἀσθενείας,
ἰᾶσαι Πάτερ τῇ ἐπικλήσει Χριστοῦ,
Ἀποστολικὴν χάριν λαβών, Κοσμᾶ
Ἰσαπόστολε, ἐν ὑστέροις τοῖς ἔτεσι.
Ἄκτισι τῶν λόγων σου, Κοσμᾶ θεόφρον
“Οσιε, ἅπασαν τὴν” Ήπειρον λαμπρύνεις,
Κεφαλληνίαν δὲ καὶ τὴν Ζάκυνθον, καὶ
τὴν Ναυπακτίαν δαψιλῶς, ἄρδεις θείοις
νάμασι, τῶν σοφῶν διδαγμάτων σου.

Θεοτοκίον.

Δυνάμωσον Δέσποινα, τὴν ἀσθενοῦσαν
πάθεσι, καὶ ταῖς προσβολαῖς τοῦ
ἀλλοτρίου, ψυχήν μου Κόρη τῇ συμπαθεῖ
σου ῥοπῇ, καὶ κατεύθυνόν με πρὸς ὁδόν,
μετανοίας δέομαι, ὁ προστρέχων τῇ
σκέπῃ σου.

Καταβασία·

Ὕ Τρισμακάριστον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη
Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, δι’ οὗ
πέπτωκεν ὁ ξύλω απατήσας, τῷ ἐν σοὶ
δελεασθείς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί,
τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν.

Κανών α', Ωδὴ σ', τοῦ Ἅγιου
Ιερομάρτυρος Ἡχος πλ. δ' Ιλάσθητί μοι
Σωτὴρ.

Ἐφέσει κατασχεθείς, τῆς ἐν Χριστῷ
τελειώσεως, ἐξ Ἐφεσίων σοφέ, δεσμώτης
ἔξωρμησας, καὶ πρὸς τὴν πατρίδα σου,
Σεβαστὴν τοῖς ἄθλοις, ἐγκοσμούμενος
κατέπαυσας.

Ναὸς ὑπάρχων Θεοῦ, ὡραῖος καὶ
καθαρώτατος, ναοὺς εἰδώλων αἰσχρούς,
κατέστρεψας χάριτι, καὶ πρὸς
ἐπουράνιον, ναὸν ἀνηνέχθης, Εὔτυχῆ
Θεῷ παρίστασθαι.

Ἐνίσχυσέ σε ὁδῷ, βαδίζοντα θεῖος
Ἄγγελος, προλέγων σοι ἐμφανῶς, τὸ
μέλλον τρανότατα, Εὔτυχῆ πανόλβιε,
ἰσαγγέλῳ ὅντι, καὶ σαρκὸς ἔξω ἐν
Πνεύματι.

Θεοτοκίον

Νοός μου τὰς ἐκτροπάς, καὶ τῆς ψυχῆς τὰ
κινήματα, τὰ ἐμπαθῆ καὶ δεινά, Παρθένε
διόρθωσον, καὶ σῶσόν με φύλαξον, ἐκ
τῶν καθ' ἐκάστην, ἀφειδῶς
ἐπεμβαινόντων μοι.

‘Ωδὴ ζ’. Τὴν θείαν ταύτην.

·Ως Ἀποστόλων ὁμόζηλος, τοὺς δρόμους
τοὺς αὐτῶν Πάτερ ἦνυσας, στερρῷ
φρονήματι, καὶ φυτοκόμος θεόσοφος,
τῆς εύσεβείας ὥφθης, Κοσμᾶ μακάριε.
Μέγαν διδάσκαλον Ἀγιε, γνωρίζει σε ἡ
“Ηπειρος ἄπασα· ταύτην γὰρ ἔσωσας,

λόγοις σοφοῖς καὶ διδάγμασι, βυθοῦ τῆς
ἀσεβείας, Κοσμᾶ μακάριε.

Ἐξ Αἰτωλίας ἀνέτειλας, καὶ πάσῃ τῇ
Ἐλλάδι ἔξέλαμψας, ζήλῳ τῆς πίστεως· διὸ
λαμπρῶς μεγαλύνει σε, ἡ Ἐκκλησία
Πάτερ, ὡς Ἰσαπόστολον.

Θεοτοκίον.

Λυχνία ὥφθης ἐπτάφωτος, τεκοῦσα τοῦ
Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, σαρκὸς παχύτητι,
Θεοχαρίτωτε Δέσποινα, εἰς σωτηρίαν
κόσμου, δι’ ἀγαθότητα.

Ο Εἱρμὸς.

«Ιλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ
ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν,
ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα,
καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου».

**”Ετι καὶ ᾔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ²
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

**Ως φωστήρ νεόφωτος τὴν Ἑκκλησίαν,
καταυγάζεις ἄπασαν, Εὐαγγελίου
διδαχαῖς, Κοσμᾶ Χριστοῦ Ἰσαπόστολε·
διὸ ἀξίως, γεραίρει τὴν μνήμην σου.**

‘Ο Οἶκος.

**Τῶν Ἀποστόλων μιμητής, καὶ Ἑκκλησίας
στῦλος, τῶν Ἱερέων καλλονή, καὶ τῶν
Οσίων τύπος, καὶ τῶν Μαρτύρων
σύναθλος, ὡς κοινωνήσας τῶν ἀγώνων
αὐτοῖς, Ἱερομάρτυρις ἀναδέδειξαι· ἐξ
Αἰτωλίας γὰρ ἀνατείλας, καὶ ἐν Ἀθῷ
ἀγιασθείς, ἐν δὲ τῇ Ἱερᾷ Φιλοθέου Μονῇ,
τὴν θείαν ἀποστολὴν μυστικῶς παρὰ
Θεοῦ δεξάμενος, ἐν πληροφορίᾳ θείᾳ,
καὶ ἐνεργείᾳ θείου φωτός, ὡς Ἡσαΐας ὁ
θεοειδέστατος, ἐξῆλθες κηρύσσων καὶ
διδάσκων τοὺς λαούς, καὶ πολλοὺς
ἐπιστρέφων πρὸς Κύριον, ἐξ ὄδοῦ
ἀπωλείας· καὶ ἐκ Βυζαντίου τὴν σωτήριον
ἀρξάμενος πορείαν, καὶ πλείστας πόλεις
καὶ χώρας καὶ νήσους περιελθών, κατὰ**

Παῦλον τὸν μέγαν, εὐαγγελιζόμενος τὴν εἰρήνην καὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, πᾶσαν δὲ τὴν Ἡπειρον παριλαβὼν τῷ φθόγγῳ, μαρτυρικῶς Θεῷ ἔξεδήμησας, καὶ πλουσίαις δωρεαῖς κεκόσμησαι, Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε· διὸ ἡ Ἑκκλησία Χριστοῦ ἀξίως, γεραίρει τὴν μνήμην σου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ μηνὸς Αυγούστου, μνήμη τοῦ ἀγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Κοσμᾶ τοῦ Ἰσαποστόλου, ἀθλήσαντος δι' ἀγχόνης κατὰ τὸ ἔτος 1779.

Στίχοι.

Εὕκοσμος ὥφθης κόσμος, ὡς Κοσμᾶ
μάκαρ,
Κόσμον λόγοις σοῖς αἴμασι τ' αγλαΐσας.

Κόσμος τῶν πιστῶν Κοσμᾶς ὁ θεῖος
ώφθη,
Ἀποστόλων ἵχνεσι στερβῶς βαδίσας.
Εἰκάδι τετάρτῃ Κοσμᾶν θεήπνουν
δυσσεβεῖς ἀπῆγξαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἅγιου
μάρτυρος Εύτυχοῦς, μαθητοῦ τοῦ Ἅγιου
Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ τοῦ Ἅγιου
Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχοι.

Ως εύτυχῶς σὺ εύτύχησας τρισμάκαρ,

Θείας τετευχώς Εύτυχη κληρουχίας.
Είκαδι Εύτυχε ἀμφεκάλυψε λίθος γε
τετάρτη

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμῃ τοῦ Ἅγίου
μάρτυρος Τατίωνος.**

Στίχοι.

“Ελξει μετρήσας πολλὰ πολλὰ γῆς
πλέθρα,
Ἐδὲμ λάβοις ἄμετρα πλέθρα, Τατίων.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμῃ τοῦ ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Γεωργίου
τοῦ Λιμνιώτου.**

Στίχοι.

Κοινῷ τελευτῶν Γεώργιος τῷ τέλει,
Σημεῖον ἄθλου ῥῖνα τμηθεῖσαν φέρει.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὴν ἀνάμνησιν
ποιούμεθα τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ σεπτοῦ
Λειψάνου τοῦ ἐν Ἅγιοις Πατρὸς ἡμῶν
Διονυσίου, Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, καὶ
τῆς τούτου ἐκ Στροφάδων εἰς Ζάκυνθον
ἐπτανόδου.**

Στίχοι.

Γόνοιο βίου νῦν τυχοῦσα ἀφθάρτου,
Ζάκυνθε τέρπου, γηθοσύνως οὖν κάρτα.
Είκαδι ἵκε δέμας ἀκεσίμβροτον ἐν γε
τετάρτῃ.

**Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
έλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.**

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ.

΄Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'.

**Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὔθείας
ράβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς,
Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἥνωσεν,
ἐπ' εὕρους διαγράψας τὸ ἀήττητον
ὅπλον. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν,
ὅτι δεδόξασται.**

΄Ωδὴ γ'.

**Ράβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου
παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ
προκρίνει τὸν Ἱερέα, τῇ στειρευούσῃ δὲ
πρώην, Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε, ξύλον
Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.**

΄Ωδὴ δ'.

**Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.**

΄Ωδὴ ε'.

**΄Ω τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη
Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, δι' οὗ
πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ
δελεασθείς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί,
τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν.**

΄Ωδὴ ζ'.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας,
 Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ
 σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς.
 "Οθεν τριήμερος ἔκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον
 Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ¹
 προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ
 τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν κόσμον
 φωτίσαντος.

Ωδὴ ζ'.

"Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου,
 δυσσεβοῦς λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον
 ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς.
 "Ομως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε,
 θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον, ἀλλ'
 ἀντηχούντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ²
 συνόντες ἔψαλλον· ὁ ὑπερύμνητος τῶν
 Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὔλογητὸς εἴ.

Ωδὴ η'.

Στίχ. **Αἰνοῦμεν, εὔλογοῦμεν, καὶ**
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Εὔλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος
ἰσάριθμοι, Δημιουργὸν Πατέρα Θεόν,
 ύμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ
 πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ
 ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον,
Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

**Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ
ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρί μου.**

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

"Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ· ἵδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

"Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεὰν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ
καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν

ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἔξαπέστειλε
κενούς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καταβασία Ὡδὴ θ'. ῎Ηχος πλ. δ'.

Μυστικῶς εἴ Θεοτόκε Παράδεισος,
ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ύφ'
οῦ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ,
πεφυτούργηται δένδρον. Διὸ νῦν
ύψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτὸν, σὲ
μεγαλύνομεν.

"Αλλη.

**'Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει
προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ
κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ
Προμήτορος ἡ παγγενής κατάρα
διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς
Θεομήτορος, ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν
ούρανῶν μεγαλύνουσι.**

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὲ αίνοϋσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες
άκουτίσθητε.**

Τὸν μέγαν Ἰσαπόστολον, Κοσμᾶν τὸν
ἱερώτατον, τῆς Ἔκκλησίας τὴν βάσιν, καὶ
ἀληθείας τὸ στόμα, τὸν κήρυκα τῆς
πίστεως, Μαρτύρων τὸν ὄμότροπον,
πιστῶς ἀνευφημήσωμεν, ἵνα ταῖς τούτου
πρεσβείαις, ῥυώμεθα πάσης βλάβης.

**Ἐξαποστειλάριον. Ἡχος β' Γυναικες
άκουτισθητε.**

**Αἰγίνης τὸν ὑπέρτατον, ποιμένα καὶ
διδάσκαλον, καὶ τῆς Μονῆς τῶν
Στροφάδων, προπύργιον καὶ κανόνα·
Ζακύνθου τὸν ὑπέρτιμον, γόνον φρουρὸν
καὶ πρύτανιν, τὸν Θεῖον Διονύσιον,
ἀνευφημήσωμεν ὕμνοις, τῶν φιλεόρτων
χορεῖαι.**

Θεοτοκίον.

**Θεὸν τὸν ὑπερούσιον, ὑπερφυῶς
κυήσασα, ἐν ἀνθρωπίνῃ οὔσιᾳ,
Θεχαρίτωτε Κόρη, δι’ ἄκραν ἀγαθότητα,
τὸν κόσμον ἀναπλάττοντα, ἀνάπλασιν
σωτήριον, παράσχου νῦν τῇ ψυχῇ μου,
ἐκ παραπτώσεων πλείστων.**

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

**(Πᾶσα πνοὴ αίνεσάτω τὸν
Κύριον.) Αίνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
οὐρανῶν αίνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς
ύψιστοις· (Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.)
Αίνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ·
αίνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αὐτοῦ· (Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.).**

Στιχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αίνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Στιχηρὰ τοῦ ἀγίου Ἡχος α'. Τῶν
οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν ζῆλον
 ἐκμιμησάμενος, τρανῶς ἀνακηρύττεις,
 εὔσεβείας τὸν λόγον, Κοσμᾶ
 πνευματοφόρε καὶ ὄδηγεῖς, πρὸς τὸ φῶς
 τὸ ἀνέσπερον, τῶν ἐντολῶν τοῦ Σωτῆρος
 πλείστους λαούς, ὡς διδάσκαλος τῆς
 πίστεως.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ, σάλπιγγος,
 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.
Ὕχος α'.

Ἐξ Ἀθω Πάτερ ἐκλάμψας ὡς μέγας ἥλιος,
 ταῖς σαῖς διδασκαλίαις, καὶ θαυμάτων
 ἀκτῖσι, λαοὺς τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ
 φωταγωγεῖς, καὶ στηρίζεις μὴ
 σφάλλεσθαι, καὶ ἀποκλίνειν τῆς πίστεως
 τοῦ Χριστοῦ, τῆς δουλείας ἐν ταῖς
 θλίψεσι.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
 χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
 ὄργανῳ.
Ὕχος α.

Χαίρει ἐν σοὶ Αἴτωλία ἢ σὲ βλαστήσασα,
 καὶ Ἀθως χαρμοσύνως, τὴν σὴν χάριν
 κηρύττει, καὶ πᾶσα Ἐκκλησία ἢ τοῦ
 Χριστοῦ, μακαρίζει σε Ἀγιε, στηριζομένη
 ταῖς θείαις σου διδαχαῖς, Κοσμᾶ θεῖε
 Ἰσαπόστολε.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
 εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
 ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
 Κύριον.

**Στιχηρό τοῦ ἀγίου Σπυρίδωνος. Ἡχος α'
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων**

Αἰγινητῶν αἱ χορεῖαι καὶ Ζακυνθίων
πληθύς, ἅμα πατέρων στίφη, τοῦ
σεμνείου Στροφάδων, συμφώνως
ἀθροισθέντες ὡδαῖς Ἱεραῖς, τὴν
μετάθεσιν μέλψωμεν, σοῦ πανιέρου
λειψάνου ἀρτιφανές, ἀστήρ θεῖε
Διονύσιε.

Δόξα ... Δοξαστικὸν Ἡχος πλ. α'

Εὔαγγελικῶς πολιτευσάμενος, τοῦ
Εὔαγγελίου τῆς χάριτος, μυσταγωγὸς καὶ
κῆρυξ, ἀναδέδειξαι Πάτερ· τῷ γὰρ θείῳ
θελήματι, διακονῶν ὄλοτρόπως, διδαχαῖς
ἱεραῖς παιδεύεις, τῶν εὔσεβῶν τὰς
ψυχάς, τὰ ἄνω ζητεῖν καὶ ποθεῖν,
ἀναστροφαῖς ἀγίαις· καὶ τύπον σεαυτὸν
παραστήσας, ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ, τῆς
Ἐκκλησίας στῦλος ὥφθης, ἐν ὑστέροις
καιροῖς, Ἀποστολικοῖς προτερήμασι
κοσμούμενος· διὸ Χριστός τε ἐδόξασεν,
ώς θεῖον Ἰσαπόστολον, καὶ ἀθλητὴν
περιφανῆ, Κοσμᾶ μακάριε· ὃ πρέσβευε
δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ
δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν
πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος, τὸ
ἄρρηκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ
καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν..

Δοξολογία Μεγάλη

**Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν
ύψιστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν
ἀνθρώποις εύδοκίᾳ.**

**Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εύχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην
σου δόξαν.**

**Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα,**

**Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς
τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ
κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.**

**Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.**

**“Οτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρός. Ἄμήν.**

**Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.**

**Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ
ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.**

**Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**

**Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα' Κύριε, ἐλέησόν με,
ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου.**

**"Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου
όψομεθα φῶς.**

**Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.**

**"Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος Ἰσχυρός, "Ἄγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

**"Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος Ἰσχυρός, "Ἄγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

**"Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος Ἰσχυρός, "Ἄγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.**

"Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

**"Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος Ἰσχυρός, "Ἄγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Άπολυτίκιον. Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως, διδασκαλίᾳ,
 κατεκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν, ζηλωτὴς
 τῶν Ἀποστόλων γενόμενος· καὶ
 κατασπείρας τὰ θεῖα διδάγματα,
 μαρτυρικῶς τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας. Κοσμᾶ
 ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε,
 δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΚΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2023.

ΠΕΜΠΤΗ. ΙΒ' Εβδομάδα ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

„Ηχος β'.

Μνήμη τοῦ ἀγίου ἐνδόξου

Ιερομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Κοσμᾶ
τοῦ Αίτωλοῦ, ἀθλήσαντος δι' ἀγχόνης
κατὰ τὸ ἔτος 1779, τοῦ Ἅγιου

Ιερομάρτυρος Εύτυχοῦ, μαθητοῦ τοῦ
Άγίου Ιωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ τῆς
ἀνακομιδῆς τοῦ σεπτοῦ Λειψάνου τοῦ
ἐν Ἅγιοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου,
Άρχιεπισκόπου Αἰγίνης καὶ τῆς τούτου
ἐκ Στροφάδων εἰς Ζάκυνθον ἐπανόδου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και
 του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν
 και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εύσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ

Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν εύσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ εύσεβοῦς ἡμῶν”Εθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπὲρ εὔκρασίας ἀέρων, εύφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία

ἄφατος, Αὔτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
εύσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἄγιον οἶκον τοῦτον καὶ
ποίησον μεθ' ἡμῶν, καί τῶν
συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου καί τοὺς οἰκτιρμούς σου.

“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἀντίφωνον Α’ Ἡχος β’.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον,
καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
ἄγιον αύτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον,
καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αύτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡ τοίμασε
τὸν θρόνον αύτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αύτοῦ
πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ
ἔργα αύτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς
δεσποτείας αύτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί ...Καὶ νῦν ...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**”Ετι καὶ ᾔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**”Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Αντίφωνον Β' Ἡχος β'.

Στίχ. Αἴνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον,
αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου Ψαλῶ τῷ
Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι' Ἀλληλούϊα..

Στίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ
βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον
τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι' Ἀλληλούϊα..

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν
αὐτοῖς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι' Ἀλληλούϊα..

Στίχ... Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα,
ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

'Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος,
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, Εἴς ὅν τῆς ἀγίας
Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ ἀγίᾳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ύπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς
οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτοῦ..

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως, διδασκαλίᾳ,
κατεκόσμησας, τὴν Ἔκκλησίαν, ζηλωτὴς
τῶν Ἀποστόλων γενόμενος· καὶ
κατασπείρας τὰ θεῖα διδάγματα,
μαρτυρικῶς τὸν ἄγῶνα ἐτέλεσας. Κοσμᾶ
ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

**Στίχ. β'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς
Ἄγιοις αὐτοῦ.**

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως, διδασκαλίᾳ,
κατεκόσμησας, τὴν Ἑκκλησίαν, ζηλωτὴς
τῶν Ἀποστόλων γενόμενος· καὶ
κατασπείρας τὰ θεῖα διδάγματα,
μαρτυρικῶς τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας. Κοσμᾶ
ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰσοδος.

Σοφία Ορθή.

Εἰσοδικὸν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ
Θεοῦ ὁ ἐν Άγιοις Θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι Ἄλληλούϊα.

**Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου Ἱερομάρτυρος
Ἡχος δ'.**

Καὶ τρόπων μέτοχος,
καὶ θρόνων διάδοχος,
τῶν Ἀποστόλων γενόμενος,
τὴν πρᾶξιν εὔρεις Θεόπνευστε,
εἰς θεωρίας ἐπίβασιν·
διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας
όρθοτομῶν,
καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἷματος,

Ίερομάρτυς Εύτυχῆ,
πρέσβευς Χριστῷ τῷ Θεῷ,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Απολυτίκιο Αγίου Διονυσίου Αιγίνης
του εκ Ζακύνθου Ἡχος α'. Τοῦ λίθου
σφραγισθέντος.**

«Τῆς Ζακύνθου τόν γόνον καί Αἰγίνης
τόν πρόεδρον, τόν φρουρόν τῆς Μονῆς
τῶν Στροφάδων, Διονύσιον ἄπαντες,
τιμήσωμεν συμφώνως οἱ πιστοί, βοῶντες
πρός αὐτόν εἴλικρινῶς. Σαῖς λιταῖς τούς
τήν σήν μνήμην ἐπιτελοῦντας, σῶσον καί
βοώντας σοί, δόξα τῷ σέ δοξάσαντι
Χριστῷ, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα
τῷ δωρησαμένῳ σέ ἡμίν,
πρέσβυν ἀκοίμητον».

Άπολυτίκιον. Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως, διδασκαλίᾳ,
κατεκόσμησας, τὴν Ἑκκλησίαν, ζηλωτὴς
τῶν Ἀποστόλων γενόμενος· καὶ
κατασπείρας τὰ θεῖα διδάγματα,
μαρτυρικῶς τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας. Κοσμᾶ
ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.
ιάματα.

Ἔτερον. Ἡχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Αἰτωλίας τὸν γόνον, Ἀποστόλων τὸν
σύμπονον, Φιλοθέου Μάνδρας τὸ κλέος,
καὶ τοῦ Ἀθω τὸ σέμνωμα, Κοσμᾶν τὸν
Ἰσαπόστολον πιστοί, ὡς κήρυκα τῆς
πίστεως σοφόν, καὶ ὡς μέγαν εύσεβείας

ύφηγητήν, τιμήσωμεν κραυγάζοντες.
 Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἵσχύν, δόξα τῷ σὲ
 στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ
 σοῦ, πᾶσιν

Ἀπολυτίκιον Ναού.

Κοντάκιον Ἡχος δ' Αύτόμελον.
 Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας,
 καὶ Ἄδὰμ καὶ Εὕα, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ
 θανάτου, ἡλευθερώθησαν, Ἀχραντε, ἐν
 τῇ ἀγίᾳ γεννήσει σου, αὐτὴν ἐορτάζει καὶ
 ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων,
 λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι. Ἡ στεῖρα
 τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς
 ζωῆς ἡμῶν.

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν ἀγίοις
 ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίω φωνῇ ὑπό¹
 τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπό τῶν
 Χερουβεὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ²
 πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
 προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ
 εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
 τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
 ὁμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
 κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἴτοῦντι σοφίαν
 καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν

άμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
δόξης τοῦ ἀγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
τὴν ὄφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα,
πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
ἀμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ
ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.

Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
ἔκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἀγίασον ἡμῶν
τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
όσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἀγίας
Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, **τῶν**
ἀπ' αἰῶνός σοι εὔαρεστησάντων.

**"Οτι ἄγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεί, **καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.****

Ἄμην.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

**‘Αγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Άμην.**

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Προκείμενον, Ἡχος πλ. δ'.

**Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγος
αὐτοῦ.**

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν
Θεοῦ.

**Πρὸς Ἔφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα. (κεφ. δ' 7-13)**

Ἄδελφοί, ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ
χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ
Χριστοῦ. Διὸ λέγει· Ἀναβὰς εἰς Ὑψος
ἡχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν καὶ ἔδωκε
δόματα τοῖς ἀνθρώποις. Τὸ δὲ ἀνέβη τί
ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ
κατώτερα μέρη τῆς γῆς; Ὁ καταβὰς αὐτός
ἐστι καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν
οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ
αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς
δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς
δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, πρὸς τὸν
καταρτισμὸν τῶν ἀγίων εἰς ἔργον
διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος
τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καταντήσωμεν οἱ
πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ
τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς
ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ
πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.

Άλληλούϊα (γ'). Ἡχος β'.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται
δικαιοσύνην.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν
Κύριον.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου.

Είρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίον ἀγίου

Εὐαγγελίου ...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

**Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίον (ι' 1,
5-8).**

(Ζήτει τῇ α' Νοεμβρίου).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίον ἀγίου

Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα. Τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς
δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς
ἔξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων,
ῶστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν
πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν.

Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς,
παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· Εἰς ὅδὸν
ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε καὶ εἰς πόλιν
Σαμαρειῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ
μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα

οῖκου Ἰσραήλ. Πορευόμενοι δὲ
κηρύσσετε λέγοντες ὅτι ἥγγικεν ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας
θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε,
νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε·
δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ
ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (**τοῦ δεῖνος**).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων
καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἔλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
 ύγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
 συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
 ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
 τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθοδόξων χριστιανῶν,
 τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
 ἐν τῇ (**πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
 ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
 τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ
 ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας
 ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
 προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
 ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
 κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων
 καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ
 πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
 ψαλλόντων καὶ ὑπέρ τοῦ περιεστῶτος
 λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
 μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμήν.

"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εύχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἀγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
δέησιν ἡμῶν, ποίησον ἡμᾶς ἀξίους
γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
ἰκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ίκάνωσον
ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
σου τοῦ Ἅγιου, ἀκαταγνώστως καὶ
ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαι σε
ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
ἡμῶν, ἔλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
σῆς ἀγαθότητος.

**"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ**

**τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ
σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε,
ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν,
καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος, καὶ δώης ἡμῖν ἀνένοχον
καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ
ἀγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ
Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν
προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ
συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου
μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
βασιλείας ἀξιωθῆναι.

**"Οπως ὑπό τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ**

τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον
ῦμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.

Ως τὸν βασιλέα τῶν ὅλων
ὑποδεξόμενοι.

Η Είσοδος των Τιμίων Δώρων.

Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἄλληλούϊα.
Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

΄Αγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου
τοῦ Ἁγίου. Εύδόκησον δή, Κύριε, τοῦ
γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἀγίων σου
Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
προσεγγίζοντας τῷ ἀγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων, ἢν προσδεξάμενος εἰς τὸ
ἄγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εύωδίας,
ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
Ἅγιου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν

ήμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
 προσεδέξω Ἀβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
 θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὀλοκαρπώσεις,
 Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς Ἱερωσύνας,
 Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ
 τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν
 ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
 ήμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ
 Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου,
 Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 ἀμέμπτως τῷ ἀγίῳ σου θυσιαστηρίῳ,
 εὕρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ
 φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς
 δικαίας.

**Διά τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
 Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὔλογητὸς εἴ, σὺν τῷ
 Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**+ Εἰρήνη πᾶσι.
 Καὶ τῷ πνεύματί σου.
 Ἀγαπήσωμεν ἄλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
 ὄμολογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἀγιον Πνεῦμα, Τριάδα
 ὄμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ή

Άγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου, Κύριος
στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
ρύστης μου.

**Τὰς Θύρας, τὰς Θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
- Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ
τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ
ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ
τὰ πάντα ἐγένετο.
- Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα
ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ
Πνεύματος Ἅγιου καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
- Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ
Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ
ταφέντα.
- Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ
τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς
Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν
τοῦ Πατρός.

- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.
- Εἰς Μίαν, Ἅγιαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
- Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰώνος.
- Ἄμήν.

**Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,
πρόσχωμεν, τὴν ἀγίαν ἀναφοράν, ἐν
εἰρήνῃ προσφέρειν.**

**"Ελεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.
Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ
κοινωνία τοῦ Ἅγιου Πνεύματος εἴη μετὰ
πάντων ὑμῶν.**

**Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.
"Ανω σχῶμεν τὰς καρδίας.
"Έχομεν πρὸς τὸν Κύριον.
Εύχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.
"Ἄξιον καὶ δίκαιόν ἔστι.**

**Τὸν ἐπινίκιον ὅμνον ἄδοντα, βιῶντα,
κεκραγότα, καὶ λέγοντα,**

**Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου. Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ωσσανὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

**"Εδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Λάβετε, φάγετε.
τοῦτό μού ἔστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

**"Εδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες. Τοῦτό ἔστι τὸ Αἷμα μου, το τῆς
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
όσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἀρτὸν τοῦτον,
καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν
Θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,

Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αύτοῦ
Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,
τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς
δευτέρας αύτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὔλογοῦμεν, σοὶ
εὔχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Εἰς τό, Ἐξαιρέτως

Ἄξιόν ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε
τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

**Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον,
ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ
όρθιομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.**

Καὶ ὅν ἔκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἅγιας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
Ὀρθοδόξων, τῶν ὁρθοτομούντων τὸν
λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσῃς τὴν χάριν τοῦ
Ἅγιου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν
προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,
τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ
Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς
τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου
Θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν
τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὐκράτους
καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
ὅμβρους εἱρηνικοὺς τῇ γῇ πρὸς
καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν
στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν,
σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἑθνῶν, τὰς
τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως

κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἅγίου σου
Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
τὴν βασιλείαν σου, υἱούς φωτὸς καὶ
υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν
εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ
καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
ἀγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἄγιον καὶ
ύπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ
θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εύωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν

Θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἅγίου
Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ

καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἅγιου Πνεύματος
αἰτησάμενοι, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε

‘Ο Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
ἡμᾶς δίδαξον εὔχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
τῶν εὔεργεσιῶν σου, ᾧν ἐποίησας, καὶ
ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σύ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἀγίῳ
Σώματι καὶ Αἷματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἅγιου σου
Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσῃς τῶν
φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῇ καὶ
σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αύτῶν
μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς

έσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
 ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
 ἀγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς
 αἰώνιου, εἰς ἀπολογίαν εὔπρόσδεκτον,
 τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ σου, ὅπως ἀν καὶ ἡμεῖς μετὰ
 πάντων τῶν Ἅγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
 εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
 αἰώνιων σου ἀγαθῶν, ὃν ἡτοίμασας τοῖς
 ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
 παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
 ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
 Πατέρα, καὶ λέγειν·**

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ως ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
 σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα
 ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ἀφειλέταις ἡμῶν.
 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.**

**"Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Άμήν.

**+ Είρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.**

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν,
 καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
 ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἐαυτῶν κεφαλὰς
 εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
 ὄχυρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
 ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
 ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
 ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
 σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
 εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
 Ἅγίου κοινωνίαν.

**Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὔλογητὸς εἴ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Άμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
 ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
 ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἅνω τῷ Πατρὶ¹
 συγκαθήμενος καὶ ὡδε ἡμῖν ἀοράτως
 συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾳ σου

χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

**Ο Θεὸς ἵλασθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ
έλέησον με. (3)**
Πρόσχωμεν
Τὰ Ἅγια τοῖς Ἅγίοις.

**Εἶς ἄγιος, εἶς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.**

Κοινωνικὸν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης
τὰ ρήματα αὐτοῦ. **Ἀλληλούϊα.**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.**

**Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ __
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.**

Ἄμην.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

ῆχος β'.

**Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν
ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα
προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.**

**Αμήν, αμήν, αμήν, εις ἀφεσιν αμαρτιών
καὶ εις ζωήν αιώνιον.**

**Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τήν δόξαν
Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν
ἀγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν μελετᾶν
τήν δικαιοσύνην Σου. Ἄλληλουΐα,
Ἄλληλουΐα, Ἄλληλουΐα.**

**Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος (ἐκ γ').**

΄Απόλυσις.

**ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων,
ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων·
ἴκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,
προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
Ίωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ
πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν**

όσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ
ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ
ἀγίου(**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων,
ἔλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος.

**Δι’ εὔχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἔλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ἄμην.